

LOV

om

Pengevæsenet.

Stockholms Slot, den 17de April 1875.

Christiania.
Trykt hos A. Strøndahl.

Ri D S C A R,
af Guds Naade Konge
til Norge og Sverige, de Gothers og Wendes;

Gjøre vitterligt: At Ds er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Stor-
things Beslutning af 3die April dette Aar, saalydende:

§ 1.

Grundlaget for Rigets Myntsystem er Guld og Pengeenheden skal være en Krone,
som deles i 100 Dre. Kronens Værdi svarer til en Vægt af $\frac{25}{6}$ (fem og tyve to og
sextiendedele) eller 0,40323 af et Gram fint Guld.

§ 2.

Guldmynter, hvortil anvendes Myntguld bestaaende af 90 Vægtdele fint Guld og
10 Vægtdele Kobber, skulle være:

1. 20-Kroner, hvoraf 124 Stykker skulle indeholde 1 Kilogram fint Guld og hvoraf hvert Stykke altsaa har en Bruttovægt af 8,9606 Gram. Diameteren skal være 23 Millimeter.
2. 10-Kroner, hvoraf 248 Stykker skulle indeholde 1 Kilogram fint Guld, og hvoraf hvert Stykke altsaa har en Bruttovægt af 4,4803 Gram. Diameteren skal være 18 Millimeter.

§ 3.

Sølvmynter ere alene Stillemynt og præges blot for Statens Regning. Af saadanne kunne udmyntes nedenstaaende Stykker, der skulle have følgende Størrelse, Vægt og Finhed:

	Diameter. Millimeter.	Vægtdele.		Bruttovægt. Gram.	Indhold af fint Sølv. Gram.
		Fint Sølv.	Kobber.		
2-Krone	31	80	20	15	12
1-Krone	25			7,5	6
50-Dre	22	60	40	5	3
40-Dre	20			4	2,4
25-Dre	17			2,42	1,452
10-Dre	15			1,45	0,58

§ 4.

Af Bronze, sammensmeltet af 95 Vægtdele Kobber, 4 Vægtdele Tin og 1 Vægtdel Zink, kan ligeledes kun for Statens Regning udmyntes Stillemynt af følgende Størrelse og Vægt:

	Diameter. Millimeter.	Af 1 Kilogram Bronze udpræges Stykker.
5-Dre	27	125
2-Dre	21	250
1-Dre	16	500

§ 5.

Af de i §§ 3 og 4 bestemte Slags Stillemynt kan Kongen efter indhentet Samtykke fra Stortinget lade udmynte saa stor Mængde, som findes fornødent.

§ 6.

Forsaavidt fuldkommen Nøiagtighed i Henseende til Vægt og Finhed ikke kan overholdes for de enkelte Myntstykker, maa Ufvigelserne over eller under den rette Vægt og Finhed dog ikke overskride følgende Grændser:

	I Henseende til Vægt. ved Justering stykkewis.	I Henseende til Finhed Af hvert Myntstykkets Bruttovægt.
For 20-Kronestykket	0,0015	} 0,0015 fint Guld.
= 10-Kronestykket	0,0020	
= 2-Kronestykket	0,003	
= 1-Kronestykket	0,005	} 0,003 fint Sølv.
= 50-Drestykket	} 0,006	
= 40-Drestykket		
= 25-Drestykket	0,010	
= 10-Drestykket	0,015	

Ved Udmyntning af Guld maa derhos iagttages, at Ufvigelsen i Vægt for hvert Parti paa 10 Kilogram Myntguld ikke overstiger 5 Gram.

§ 7.

I Rigsarkivet skal opbevares et Normal-Kilogram, forfærdiget af Platina-Iridium, overensstemmende med det i Paris opbevarede "Kilogramme des Archives", samt Normal-Myntlobber af samme Metal, vægtige 4,4803 og 8,9606 Gram.

Kopier af disse Lobber samt Underafdelinger af Kilogrammet skulle have til Brug for Statens Myntværksted. Disse skulle aarlig sammenlignes med de i Rigsarkivet be- roende Normal-Myntlobber af en Kommission af tre Mænd, hvoraf Kongen udnævner de to og Direktionen for Norges Bank den tredje.

De ved Statens Myntværksted benyttede Vægtbalancer skulle ligeledes undersøges af den samme Kommission.

Om Undersøgelserne afgiver Kommissionen Indberetning til Kongen.

§ 8.

Ved Justerkammeret i Kristiania skal der efter Kongens nærmere Bestemmelse fal-

holdes Vægtlobber, som holde Normalvægten for Guldmynterne, samt den Vægt, under hvilken disse efter § 11 ophøre at være tvungent Betalingsmiddel ligeoverfor enhver Anden end Statskassen.

§ 9.

De i §§ 2, 3 og 4 omhandlede Mynter ere de eneste, som her i Riget maa udmyntes. Lige med disse Mynter regnes i alle Henseender de Gulb- og Sølvmynter, 24-Skillingen undtagne, som ere udprægede i Henhold til Bestemmelserne i Lov om Pengevæsenet af 4de Juni 1873 §§ 2 og 3. Samtlige heromhandlede Mynter benævnes Kronemynt.

Staten forbliver fremdeles eneberettiget til at foretage Myntning. De nærmere Bestemmelser om Fremgangsmaaden herved saavel som om Mynternes Præg afgives af Kongen.

Enhver som til Statens Myntindretning indleverer Gulb i saadanne Partier og af saadan Bessaffenhed, som Kongen ved Reglement bestemmer, skal være berettiget til uden uforødent Ophold at erholde udmyntet Tirkroner mod Erlæggelse af $\frac{1}{2}$ pCt. og Tyvekroner mod Erlæggelse af $\frac{1}{4}$ pCt. af det udmyntede Beløbs Værdi.

§ 10.

Ingen skal være forpligtet til i een Betaling at modtage et høiere Beløb end 20 Kroner i En- og Tokronestykker, 5 Kroner i mindre Sølvmynt og 1 Krone i Bronzemynt.

§ 11.

Al Mynt ophører at være tvungent Betalingsmiddel, naar den har lidt voldsom eller ulovlig Beskadigelse. Guldmynnten ophører at være tvungent Betalingsmiddel ligeoverfor enhver Anden end Statskassen, naar den ved Slid har tabt over $\frac{1}{2}$ pCt. af sin i § 2 bestemte Vægt, og Skillemynten, naar dens Præg ved Slid er blevet utydeligt.

Guldmynt, som indkommer i Norges Bank, skal dersteds veies stykkevis, og de Mynter, som findes at have tabt over $\frac{1}{2}$ pCt. af sin normale Vægt, sendes Statskassen til Ombytning.

§ 12.

Mynt, som ifølge Bestemmelsen i forrige Paragraf kun er tvungent Betalingsmiddel

ligeoverfor Statskassen, kan hos denne i hvilket som helst Beløb fordres ombyttet med gangbar Mynt af samme Slags. Ligesaa skal der være Udgang til i Statskassen at faa ombyttet med Guldmynt et hvilket som helst med 10 Kroner deleligt Beløb af gangbar Skillemynt. Ved hvilke offentlige Kasser saadan Ombytning skal kunne foregaa, bestemmes af Kongen.

§ 13.

Mynt, der ei længere er tungent Betalingsmiddel ligeoverfor hvem som helst, maa ikke atter udgives, efterat være indkommen i den eller de offentlige Kasser, som efter Kongens nærmere Bestemmelse har at tilbageholde saadan forslidt Mynt. Det samme gjælder om Sølvkronemynt, som holder 4 eller flere pCt. under den rette Vægt.

Mynter, der i Overensstemmelse med denne § ere indbragne af Statskassen, blive at indsmelte.

§ 14.

Kongen kan tilstaa vedkommende Dyperbørselsbetjente en Godtgjørelse af Statskassen for deres Arbejde med Inddragningen af den ældre Skillemynt

§ 15.

Alle her i Riget efter 1814 prægede og endnu cirkulerende Mynter, der ikke ere Kronemynt, skulle, forsaavidt de ikke have lidt voldsom eller ulovlig Beskadigelse, af Statskassen indløses med deres Værdi i Kronemynt efter det i § 21 bestemte Forhold. Indløsningen skal finde Sted, forsaavidt angaar Tre- og Tolvskillinger senest inden Udgangen af Aaret 1884, og for anden Speciesmynt senest inden Udgangen af Aaret 1881, til den Tid og paa den Maade, som Kongen bestemmer.

Kongen kan paa samme Maade bestemme Indløsning af al før 1814 myntet, her i Riget gangbar og ikke allerede indkaldt Speciesmynt, samt, hvis han dertil finder Grund, afflutte Overenskomst med Kongeriget Danmark om at Indløsningen skal foregaa for fælles Regning.

§ 16.

Speciesmynt forbliver gjældende lige med Kronemynt efter det i § 21 bestemte For-

hold indtil et Aar før Udløbet af den Frist, der overensstemmende med § 15 maatte blive fastsat for dens Inddragning.

Dog er ingen Anden end Staten forpligtet til i een Betaling at modtage hele, halve og femtedels Speciedaler til større Beløb end 5 Spd. eller mindre Mynter til større Beløb end 1 Spd.

§ 17.

Norges Bank er forpligtet til at indfri sine Sedler med Guldkronemynt. Dog kan Indløsningen indtil Udgangen af Aaret 1876, istedetfor med norsk Guldmynt, tillige ske med svensk og dansk Guldmynt, beregnet til Pari-Kurs, med hele engelske Sovereigns, som hver veier ikke mindre end 7,938 Gram, efter en Kurs af 18 Kroner 16 Dre, — med tydske 20-Rigsmarkstykker, som hver veier ikke mindre end 7,926 Gram, efter en Kurs af 17 Kroner 78 Dre, — eller efter tilsvarende Kursforhold med halve Sovereigns eller 10-Rigsmarkstykker, som hver veier ikke mindre end Halvdelen af de ovennævnte Bøgtmængder. Disse Mynter skulle, forinden de af Banken udgives, veies stykkevis.

Foraaavidt de til Indløsning fremleverede Sedler ikke svare til et helt Antal Guldmynt, skal den overstyvende Del indløses med Sølvmynt eller anden Stillemynt.

§ 18.

Norges Banks paa Speciesmynt lydende Sedler skulle snarest muligt ombyttes med Sedler lydende paa 1000, 500, 100, 50, 10 og 5 Kroner. De paa Speciesmynt lydende Sedler skulle, selv om de ikke før af Banken blive indkaldte til Indløsning, dog ved Udgangen af Aaret 1878 ophøre at være tvungent Betalingsmiddel overfor Andre end Banken selv, og maa de ikke mere udgives af denne.

§ 19.

Norges Bank er forpligtet til ved enhver af sine Afdelinger at udløse Sedler med Guldkronemynt. Ligeledes er den ved sit Hovedsæde samt ved de Afdelinger, Bankens Bestyrelse bestemmer, pligtig at udløse Sedler med Guldbarrer, hvis Finhed er godtgjort paa saadan Maade, som af Bankens Bestyrelse bliver foreskrevet, efter en Pris af 2480 Kroner for hvert Kilogram fint Guld med Fradrag af indtil $\frac{1}{4}$ Procent i Myntnings-

omkostninger. Det herved indkomne myntede eller umyntede Guld forbliver Bankens lovbestemte Fond uvedkommende.

Loven om Bankvæsenet af 8de August 1842 § 6 samt Bestemmelsen i Lov om Bankvæsenet af 28de September 1857 § 1 (jfr. § 3 og Lov af 6te Juni 1863), der tilstøder en forøget Seddeludstedelse paa det ved Indvexling af Mynt dannede Metalfond, vedbliver fremdeles at være ophævet.

§ 20.

Bankens lovbestemte Fond omsættes i Overensstemmelse med Forordningen i næstfølgende § til Guldkronemynt. Dog er Banken berettiget til at have en Del af sit Fond henliggende i Sølv, efter Bestyrelsens nærmere Bestemmelse, hvorhos den indtil Udgangen af Aaret 1876, uhindret af de gjældende Lovbestemmelser, kan have indtil Halvdelen af sine Metalbeholdninger staaende i Udlandet. Forøvrigt komme de gjældende Forordninger angaaende Bankens Sølvfond, samt hvad dermed staar i Forbindelse, til Anvendelse paa dens Guldfond.

§ 21.

Ved Betaling med Kronemynt af Gjæld eller andre Ydelser, som ere bestemte i Speciespenge, regnes 1 Speciesbaler lige med 4 Kroner, og 1 Skilling lige med $3\frac{1}{2}$ Dre.

§ 22.

Fra 1ste Januar 1877 skulle alle Regnskaber vedkommende Staten, Kommuner, offentlige Stiftelser og saadanne Anstalter og Indretninger, som staa under offentlig Bestyrelse eller som i Kraft af en paa deres Planer meddelt offentlig Approbation ere i Besiddelse af nogen Forrettighed, føres i Kronemynt. Det samme gjælder om private Regnskabsbøger, Nogen ifølge Lov er pligtig at holde. Fra samme Tid bliver Kronemynten den eneste Pengesort, hvori Nogen kan vente Paastrand om Betaling antagen enten af Domstolene eller andre offentlige Myndigheder.

§ 23.

Bliver der i Tidsrummet mellem nærværende Lovs Bekjendtgørelse og 1ste Januar 1877 af offentlig Myndighed givet eller approberet nogen ny Lart for Ydelse i Penge,

og Larten skal træde i Virksomhed i dette Tidrum og gjælde efter samme, skulle Besøbene fastsættes saavel i Krone- som i Speciesmynt.

§ 24.

Alle ældre ved Lov eller anden offentlig Foranstaltning fastsatte Larter skulle inden 1ste Januar 1877 omskrives til Kronemynt efter det i § 21 fastsatte Forhold.

Fremkommer ved Omskrivningen en ubekvem Brøt, skal Larten, saafremt muligt, søges rettet, saaledes at Brøt undgaaes, eller, hvor dette ikke findes hensigtsmæssigt, en bekvemmere Brøt sættes istedet. Tilfalder Ydelsen en af det Offentlige antagen eller autoriseret Person, er han i ethvert Fald pligtig til at finde sig heri, hvis hans Indtægt i det Hele ikke derved formindskes. Omskrivningen, og i Tilfælde Omreguleringen, besørjes, hvis Larten er lovbestemt, af Regjeringen, men ellers af den offentlige Myndighed, som har forðret eller approberet samme.

De saaledes omskrevne eller omregulerede Larter skulle foranstaltes behørigen bekendtgjorte inden 1ste Januar 1877.

§ 25.

Lige med Kronemynt, som er præget her i Riget, gjælder i alle Henseender, saavel med Hensyn til Gangbarhed som til Statens Indløsningspligt, og hvad dermed staar i Forbindelse, Mynt af samme Beskaffenhed, der er præget i Sverige eller Danmark, saalænge Saabant er fastsat ved en paa Gjensidighed bygget Overenskomst med disse Riger, og i Henseende til Bestemmelsen i § 12 indtil 18 Maaneder efter saadan Overenskomsts Ophør. Mynter, der i Overensstemmelse med § 13 tilbageholdes af offentlige Kasser, skulle, forsaavidt de ere prægede for Sveriges eller Danmarks Regning, oversendes vedkommende Finantsbestyrelse til Ombytning.

§ 26.

Lov om Pengevæsenet af 14de Juni 1816, forsaavidt den endnu bestaar, ophæves efterhaanden som nærværende Lov træder i Kraft. Ligesaa ophæves Lov om Pengevæsenet af 4de Juni 1873, samt N. L. 5—3—50, forsaavidt den endnu er gjældende, og alle andre Lovbestemmelser, som ere stridende mod denne Lov.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov.

Givet paa Stockholms Slot den 17de April 1875.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

O S C A R.

R. Kierulf.

S. Hall.